

Dick van Dam werd 16 maart 1924 in Hilversum geboren, maar groeide op in Utrecht waar hij de lagere school en HBS-B volgde. Het was toen oorlog en hij sloot zich aan bij een verzetsgroep waarvan een aantal leden zich in 1943 opmaakte om naar Engeland over te steken. Acht verzetsmensen en twee neergeschoten piloten van de Royal Air Force (RAF) gingen in een zes meter lange vlet, waarvan de boorden waren verhoogd –het eerste stuk in het ruim van een beurtvaarder– via het Haringvliet de Noordzee op. Toen Radio Oranje de boodschap ‘Tien keer rood, wit en blauw’ uitzond, wisten de achterblijvers dat de overtocht geslaagd was. Dick meldde zich aan bij de RAF en werd naar Canada gestuurd waar hij werd opgeleid tot sergeant-navigator. Gedurende de gehele oorlog vloog hij als navigator met Mitchell’s en Avro-Ansons. Al spoedig werd hij toegevoegd aan het Nederlandse squadron van de RAF. Vlak voor de Duitse capitulatie, op een bevrijd vliegveld in Duitsland, overkwam hem een ongeval, waarna de doktoren meenden dat een voet geamputeerd zou moeten worden. Dick heeft dat steeds geweigerd en kwam daardoor in een langdurige periode van revalidatie terecht, zowel in Engeland als na de bevrijding in Nederland. Pas in 1947 werd hij daaruit ontslagen en begon hij in

Wageningen aan een studie voor voedsel-technoloog. Na zijn afstuderen in 1952 werd hij gevraagd bij Heineken te komen werken. In 1955 trouwde hij en werd overgeplaatst naar de buitenlandse dienst van Heineken waar hij ging werken in de brouwerijen in Singapore, Port Moresby, Sierra Leone, Nigeria en Ghana, eerst als bedrijfsleider, later als technisch directeur. Dat waren vijftien tropenjaren, waarin vier kinderen werden geboren. In die periode was het hele gezin druk bezig met allerlei wilde dieren die in en om het huis leefden. In het personeelsblad van Heineken schreef Dick daarover leuke en interessante verhalen. In 1969 werd het voor het gezin en de verdere ontwikkeling van de vier kinderen belangrijk om naar Nederland terug te keren. Tezelfdertijd werd na het vertrek van de directeur van de Stichting Koninklijke Rotterdamse Diergarde aan de oud-directeur F. Siewertsz van Reesema verzocht om gedurende zes maanden het heft in handen te nemen. Bij het zoeken naar een geschikte opvolger werd de naam van Dick genoemd omdat zijn artikelen over wilde dieren bij velen indruk hadden gemaakt. In 1970 werd hij als directeur benoemd, een functie die hij tot zijn pensionering in 1988 zou vervullen. Het bleek geen gemakkelijke taak te zijn: